

Sy-li spěwał,
Pilnje dzěłał,
Strowja ce
Swójbny statok,
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosc ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spar měrnj
Čerstwosc da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje dzělaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies mana
Njeh ci khmana
Žiwnosć je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew ce! F.

Serbiske nedželiske łopjeno

Saložit 1891 Khrjebjanski farar dr. theol. a fil. Bjedrich Sella.

W Budyschinje

17. januara 1937

Baugen

2. nedžela po šwjedženju Sjewjenja.

Łuk. 9, 60: Ty dži a pschpowědaj to kralestwo Bože!

Tuto słowo łu žebi stajike wschě ewangelste šjednocženstwa ja šhromadne hežło lěta 1937. Hdnj pat wone — tež wschitzy Ewangelšzy! Abo hdnj na psch. našcha ewangelsta mlodžina žo wě šjednocžena runje w tutym lěcže pod tutym hežlom, cžehodla my štari a štarišchi niz? Njeje runje našcha šwjata winowatošč, jim, našchim mlodym, i pschitkadom bncž w tym, šchtož našcheje wěry je? Chzemy my štari a štarišchi našad woštacz, hdnj žo mlodžina hromadži pod tajkim hežlom?

Njeje to słowo a hežło, ja kotrež došahatej hubje, po kotrymž žy hižo cžinił, hdnj stej hubje tuto słowo prajikej, šheptakej! Ně, to je słowo škutka! A wono budže škutf, hdnj budže wono w twojej wutrobje žiwa móž! A wono to budže, hdnj budže w twojej wutrobje žiwa wěra a žiwa lubošč, kotraž hinał njemóže, hacž hicž a pschpowědacž Bože kralestwo a jeho krala Jesuža wschitkim cžlowjetam a to žwoje dla, t. r. tuteje luboščje a wěry dla, a to tutoho krala Jesuža dla a to tych dla, kiž jeho snaja a maja, a to tych dla, kiž jeho ani nješnaja ani nimaja, a niz mjenje tych dla, kiž jeho drje snaja, ale nimaja!

A tebi tuto słowo placzi, tebi, kiž ty šnajmjeńšcha jeho šnajesch! „Ty dži!“ šteti tam. Łón, kiž praji: „Ty dži!“, je Jesuž Khrystuž žam! Wón šteti psched tobu a ty psched nim, a wón tebi praji: „Ty dži!“

Masč žo ty to nětkle, žo hanibujo šacžerwjenicž, hdnj ty runje pschindžesch i dnjow, kotrež tebi škladnošč dachu, tu to słowo cžinicž i wutrobu, se słowom, se škutkom — mjenjzy šwjeczjo pohanow hodny w luboščzi a džakownoščzi a darujo dar abo wopor? Kajku wotmołwu wošnamjenja wschto to, šchtož žy ty cžinił abo njecžinił w šandženych dnjach se

šlowom a se škutkom a i wutrobu? Štejesche tola na tutych dnjach to słowo Jesužowe, kotrež cži nadrobnišcho pokajuje pucž, po kotrymž dužy žy cžinječ našcheho hežla: „Ty dži“ a pschpowědaj to kralestwo Bože!“, mjenujzy Mat. 28, 18—20: „Džicže a šcžinječ wschitkich cžlowjetow mojich wucžomnikow i tym, šo jich šchcžijecže...“ Namaka wón, Jesuž, tebe žwěrnje cžinjo se šlowom a škutkom tute žłowa, kotrež tež „mižijonštu pschitajnju“ mjenujemy?

Ale njemyl žo! Njebudž se žobu špokojom hižo, hdnj tu špokojajeje wotmołwy dajch, dokelž darowasche ja Knjelowe mižijonstwo, žo ja njo w luboščzi modlo! Kóždžicžki džeń je tu ja tebe škladnošč, kotraž žada: „Nětko pokaj, hacž chzešch bncž twojemu Knjelowej a Šbóžnikej pošlušchny, cžinjo jeho słowo: „Dži a pschpowědaj to kralestwo Bože!“ Pokaj to se žwojim šlowom, kotrež rěcžišch w žwojim domje, w zušym domje, se žužodom, i pschecželom, i hewak někim! Pokaj to se žwojimi šchcžezkami a pucžemi, kotrež džešch wodnjo a we nožy! Pokaj to se žwojim cžinjenjom a šadžerženjom w došbrnym a njedobrym cžaku, we wješelw a w šrudobje! Po cžimž to wscho je, po tym je tež twoje šmyžlenje, twoja wutroba, twoje šnutštowne a tał twoja wěra, twoje šchescžijanstwo.

Žyly našch cžak, kóždy džeń — njedželšti kaž wschědny, wschón našch lud — wscho je nětkle luta škladnošč, pokajacz, wobšwědcžicž, šo šchescžijan žy, šo šchescžijanka žy — abo šo woboje nješy i wutrobu, i ertom, se škutkom. Hdnj w tutym Jesužowym šlowje: „Ty dži a pschpowědaj...!“ je žadane wot kóždeho šchescžijana a wot kóždeje šchescžijanki: „Dži a budž mój mižijonar, moja mižijonarka mjes pohanami — hdnj niz wožobinšzy, tola i darom, i woporom, i modlitwu, se šlowom!“ je w tutym šlowje Jesužowym runje tał šhutnje žadane: „Dži a budž mój ewangelista tu a nětkle njepšchewajzy a wschudžom i wutrobu, se šlowom, se škutkom, i žylym šadžerženjom pschpowědajo a pokajajo, twarjo

a hajo moje kralestwo, Bože kralestwo w ludu a kraju, kotrj žebj Boh wufwoli ja to městno, na kotrnyž by byl ewangelij Khrystuſowj ſnowa wſchitkim człowjekam czjſtnj předowanj!“

Hdyž na tole wſcho myſliſch, ſroſumiſch, kaſ wulke to ſłowo je, kotrež bu ja heſlo wufwolene, a ſroſumiſch, ſo taž jara nuſne je, ſo ſ tajkim ſłowom je pſches žnje lěto kóždy, kiž Bože kralestwo a ſwój lud lubuje a wěrne ſbožo pyta, naſtajnje na to dopomnjennj, ſo wón je tu ewangelista, ſo wón — a runje taſ wona! — ma džen a džen pſchpowědacž, twaricž, hajicž Bože kralestwo. A hdyž ſtej wuſchi ſa ſłowo ſawrjenej, pſchpowědaj ſa woczi, t. r. ſe ſtutkami, ſe ſadzerženjom! Ženož pſchpowědaj! Ženož dopjelnej ty Knjeſowu pſchitajnju. Tebye wón mēni, prajizy: „Ty dži a pſchpowědaj . . .!“ Ty ſo ſtaraj, ſo tuta wulka ſkladnoſcž, bycz ewangelista, njeje ſa tebye žana ſkomdžena ſkladnoſcž. Wěſch, ſo ſe ſkomdžennymi ſkladnoſcžemi a ſ dobrými prjódkwſacžemi je pucž do hele pleſtrowanj!

Hdyž druhy ſkomdža tutu ſkladnoſcž, hdyž druhy ani njeſlyſcha ani nječinja Bože ſłowo, haj, hdyž druhy pſchecziwo wſchemu tomu, budu woni ſ tutym wſchem ras pſched tyni Knjeſom a ſudnikom. Staraj ſo ty wo to, ſo wſchitzy, kiž tebye ſlyſcha a widža, doſtanu ſkladnoſcž, ſlyſchecž a widzecž Bože kralestwo a taſ w nim živi ſu. Budžaze ſłowo tola we tutym ſmyſle je: „Kſchecžijenjo dyrbja bóle „wumoženi“ bycz, hdyž dyrbju ja do Sbožnika wěricž!“ Wěſch, ſo to reka: „Ja dyrbju na kſchecžijanach wjazy wěryſtutkow, wěryžiwjenja, dozyla wjazy wěry do Jeſuſa Sbožnika widzecž, hdyž dyrbju ſo wot tuteje wěry dacž pſchewinycž a ſam bycz kſchecžijan, — ale ja tajkeho njewidžu — a tuž njewěrju.“

Wj njemóžemy tu doſcž kſchecžijanſzy bycz nētkle — dofelž dže doſcž njeſkſchecžijanſkich myſlow, mēnjenjow pſches naſch cžaſ a dofelž tu doſcž toho je, ſchtož kſchecžijanow wjedže wot wěry, ſchtož kſchecžijanow traſchi wěry dla, a dofelž tu doſcž je, ſchtož pſchecziwo wěrje a wěrjazym je, ſchtož chže tomu ſadžewacž, ſo kſchecžijenjo cžinja ſwojeho Knjeſa ſłowo: „Dži a pſchpowědaj kralestwo Bože!“

To wſcho paſ runje praji: „Derje wam tutoho ſłowa! Wono je nuſne, ſmjercž nuſne! Sjednoczže ſo pod nim a budžče jeho cžinjeryo! Wle njebojče ſo! Tón, kiž jo da a kiž tebye pōſla ſ tutym ſłowom, je tón, kiž praji: „Mi je data wſchitka móz w njebežach a na ſemi, a hlaj, ja ſym pola waž wſchitke dny hacž do ſkónčzenja ſwěta!“ Wón je ſ nami, wjedže naſ! Wón bē ſwěrnj a je ſwěrnj a ſwěrnym ſwěrnj wotanje. Tuž: „Ty dži a pſchpowědaj to kralestwo Bože!“

„Wěri wón, ſo budže ſbožny?“

Podawſ ſe žiwjenja ſtareho Fryza, wot Lawby.

Prufki kral Bjedrich II., powſchitkownje ſtary Fryza mjenowanj, bēſche Schlegyſku dobył a nētko, 1781, ſe ſwojej kucžu dobyte kraje pſchepucžowa. Wón bēſche ſo ſeſtarik, bēſche ſhorowaty a mucžny. Wicž jeho cžwilowaſche, ale wón bēſche kaž pſchezo jaſneho ducha. Žnje dny wón, najebacž hroſneho wjedra, pſches měſta, měſtačka, wſy a nimo wulkich kublow jēdžesche. Pucže bēchu ſmjercž hubjene, na dobre pucže wón njedžeržesche.

Pola Benzendorfa ſo ſwrjeſka, kucža kwiſaſche, kral bu ſe ſwojeho ſydlja ſtorcžennj, jene koło bē ſo ſkamaſo. Starj ſtražmiſchtr huſarow a nēhduſchi wójniſki towarſch, kotrjž jēdžesche, ſ woſa ſkoczi.

„Wón, woſoł wón!“ kral na njeho ſawrjeſka.

„Ach, njech Waſcha majeſtoſcž pohlada na kónčojte ka-mjenje, kotrež njeſhmani burja njejſu ſ kolijow wotnoſyli! Sto tomu ſchołče na ſhribet!“

„Wón móže ſam ſto mēcz!“

„Te tola njedostanu, ale majeſtoſcž dyrbi ſ woſa ſlēcž a ſo wot ſlužobnika do wſy domjeſcž dacž; tam ma ſo kowar ſkaſacž.“

„Chže wón ſwojemu kralej roſkaſowacž? Čžehodla ja bēdžo wotančž njemóžu?“

„Dofelž je Benzendorf žyrkwina wjež ſ twjerdnym ſarſkim domom, a Waſcha majeſtoſcž dyrbi taſ rucže kaž móžna ſa ſararjež cžopke kaſhle!“

„Wón je kujan a njekraſnik!“ rjekny ſtary Fryza a ſo na ſwojeho nēhduſcheho wójniſkeho towarſcha ſurowje wuſmja. Potom ſo poſluſchnje na pucž poda, do ſwojeho ſtareho kožucha ſawalennj a na ſwój kij cžežko ſo ſepjerajo. Sa nim laſaj džeſche.

Wjež bēſche woprawdže pēkna. Starj Fryza je ſpodobanjoni na ſamožite burſke dwory hladasche, a jaſo pſchilniſkej murji ſtejeſche, rjanu žyrkej wobdžiwa a wuhlada, kaſ na hórzy, ſe ſchtomami wobſadženej, ſchwarne ſarſtwoſteji, ſnowa wobēlene a ſ wurēſanymi durjemi.

„ſararjež njemóžesch ſ kanony wuſſelennj do domu praſhnyčž“, kral laſajej rjekny, „njech do přēdka ſkoczi a nje-pſchpowědži. Hewaſ mohla hiſchče ſararja Boža rucžka laječž.“

Laſaj ſ doſhimaj nohomaj kaž bacžon pſches bēto a kuže-ſkaſasche a ſo poſled twarjenja ſhubi. Pomakku kral ſa nim džeſche.

Karas ſo durje ſarſkeho domu wotewriču a kralej ſo w cžmicžkach luboſny wobras poſticzi. Tam žadny ſarar k po-witanju ſwojeho knjeſa njeſtejeſche, ale tſi luboſne, nēžne holcžki, jaſne jandželki, kotrež ſo poſkonja, poſmējtotaja a ani kuſka ſtracha pſched kralom nimaja.

„Dobry wjecžor, knježnicžki, hže je knjeſ nan?“

„Ach, knjeſ kralo“, ſtarſcha njebojaſliwje wupraſny, „knjeſ nan bēſche hiſchče w ſtarej draſcže! Tajki ſo pſched na-ſchim kralom poſaſacž njemóžeſche.“

„Taſ wón do komory ſkoczi, ſo by ſo do kuſnje ſuny“, ſo druha ſmējeſche; najmlōdſcha paſ ſhwatniwje durje wocžini a krala do rjaneje iſtwnj ſa cžopke kaſhle dowjedže. Tam kral poſhilennj bēdžeſche a ſ radoſcžu na te tſi luboſne holcžki hladasche. Wſchitke tſi mējachu cžerwjene licžka, bēchu ſtrowe a cžerſtwe kaž nalētnē rože.

To la naras bu ſtarſcha ſtraſchiwa pod wótrnymaj wocžomaj krala; wona ſchēroku kuſnju dwōrliwje a woſebnje ſa-pſchimnywſchi ſo poſkoni a ſtulože: „Minetta, ſchēžnacže lēt ſtara.“ Hnydom druha ſo poſkoniwſchi rjeknje: „Marija Čharlotta, ſchthracže lēt a tſi mēžazy“, a ta namjenſcha: „A ja, Marija Thereſa mam jēdnacže lēt.“ — Potom ſo wſchitke tſi ſacžerwjennja a ſo wobrocža.

„Hejda, wobrocžče ſo ſažo, knježnicžki, a kralej do wo-blicža hladajče“, ſtary Fryza pſchitaſa, a jaſo namēſcže po-ſluſchachu, rjeknje: „Wy dyrbicže ſo ſo mnu rosmoſwecž a nje ſabawjecž. Móžecže dha franžowſzy powědacž a na kla-wěrje pinkotacž?“

„Haj, to móžemy a k tomu tež hiſchče pjež, tkacž a wu-ſchiwacž“, ſtarſcha ſawoſa. „A nan je pſchikaſaſ, my chžnje-knjeſa krala ſ hudžbu ſabawjecž.“

Luboſnje Čharlottka k klavěrej poſkoczi, hloſſ hrajeſche a hnydom wſchitke tſi jaſnje kērluſchſ ſaſpewachu kaž koſobiki.

„To bęšče jchwarnje, jara lubošnje sa wuſchi“, kral po-
thwali. „Chzeczje dha wny, dokelž telko móžeczje, ęo teę wo-
żenicę?“

Haj, to wone wſchitke chzedęa; ſchto dha hewak? Wone
tola ředęo woſtacz njechadęa, ale žannę offizęrow, žannę
kralowſkich wnyſchłow!

To bęšče kaę bęſt! „Chzodla wſchaf žannę wot kralo-
wnę wnyſchłow?“

Ninetta wotmołwi: „Offizęrojo dnyrbja tať wjele poętu-
chacz a jich žony teę.“

Tuę ęo kral wóťſje ſaęmja.

A nętko teę te ſi kichotaja a ęo mjes řobu jchuruja.
W tym nan do jſtwn ſtupi, derje ſwobletany a wottruhany.
Farar je rjany człowjeť, hobr po ſchalcęe.

„Tón ma ſa wſchomaj“, řebi kral pomnyęli a řebi muęa
wobhlada, lię ma po ſdacęu pryſle we hłowje.

„Wón je ſboęowny ſ tajkimi pęknymi dęęcęimi.“

„Majeſtoęć, ja mam dwanaczę dęęcęi, ſ nich wóęom hól-
zow! To je wjeęele, jich wſchitkich hromadęe widęęcę! Hólę
ęo wſchitęy na duchownſtwo pſchihotuja; ſtarſcha dęowka je
hięo fararčka!“

„To je farar kaę byę dnyrb!“ řebi kral pomnyęli; toho
chęu ras ſ cęęętim praſchenjom do wuſtoęćow pichinjęć.

Wón řwojeę móęnej wocęi na fararja wuwali a ęo wo-
praſcha, kaę by ſ piſtolu wuſęliť: „Nadžija wón ęo, ſo budęe
ſboęny?“

„Nę“, farar ſawręſta.

„Schto wón tam njepraji?“ ęo kral ſpodęiwa.

„Wſchetę pięane ſteęi, majeſtoęć: „Ty njebudęęſch ſboę-
ny, hdnę njejęny wſchitko ſaplaczil.“ Ja pať mam doťh. Hamt-
manej Waſcheje majeſtoęćę řym 300 toleť winoęny. Nętko je
moja ſaęluęba mała, řwóęba pať wulla. Nihdn na nihdn
doťha ſaplaczicę njemóęu! Tať teę ęo nadęijecę njemóęu, ſo
ſboęny budu.“

Starę mjelcęi, ale jemu ęo tajki farar jara ſpodoba.
Boręy w boęemje praji, holcęki pomajęa a fararjeę ruku podu.

Potom na poredęeny wóſ ſalęſe. Ale w Lęhnizę řebi 300
toleť ſkaęa, řam je řwojimaę rukomaj je ſapałuje a je fa-
rarjeę pőſcęele.

Swjęćha liſť nuts pőkoęi, do kotrehoę bę napikaf: „So
by ęo jemu kőęda njewęſtoęć wſała, hacę jónu ſboęny budęe.
Fridericus, kral.“ Po Dręęędę. powj. M. ę.

Zyrkej a ſtat.

Staropruſka zyrkej je porjad ſa řęrchowny a ſa řhowania
na nich ſnowa řjadowała a poſtajika, kať ma to pſchi řhowa-
njach byęć, hdnę chzedęa pſchi nich ręcęecę duchowni njepſchi-
pőſnatny naboęny ſjednocęęſtww a laikow. Tu ma ęo do-
wolnoęć woęadneho ſaitupjęętwa pntacz; tuta je teę tręb-
na, hdnę ęo na řęrchowach nęſchto wurjadne ſpęwa abo hdnę
ma tam hudęba byęć.

Hollandſka zyrkwina wnyſchnoęć je řwobodnomnyęlnym
— Freidenker — dowolnoęć ſaęo wſała, w hollandſkim ra-
diju ręcęecę.

Schaumburg-Dippeſta zyrkwina rada je poſtajika, ſo ma-
ja pacęeręſte dęęcęi 1½ lęta na pacęeręe řhodęicę.

ſtalſki wóęniſki miniſter je poſtajik, ſo ęu pola wojakow
wſchę njepſchihódne ręcęe a wſcho ſelenje ſakaęane.

Bieſboęni ſjewja řwoju bjeſboęnoęć woęęęje wokoło
wullkich řwjedęenjow řcheęćjjanſeje zyrkwje. Tať bę to teę
wokoło hód. W Ruſkej řwjećęachu hódny po ſtarej julianſkej
protęny, to je po naſchej gregorianſkej 6. januara. Stara ju-

lianſka protęka płaczj pſcheęo hiſchęęe ſa grichifko-katołſku
zyrkej. Jedyn ſ ruſkich bolſchewiſtiſkich wjednikow bjeſboęnyę
praji, ſo njedogaęa, zyrkwje a modleńje ſawęracę. Boęe do-
mny a modleńje naſtawaju w bydlenjach węrijaznyę kollektiv-
nyę burow, řwjećęata pſcheczahnu ſe jſtww do řchinjow;
ſaſtojńſtwo duchowneho ſaſtawaja burja po rjadu. Sbyťki na-
boęneho žiwjenja bywaja do hłubiny ſnucęene, nię pať ſni-
cęene. — Nowina, kotraę tute wuprajenja wőjewja,
piſche na druhim męſtnje, ſo ęu węny a męſta, kotryęę woby-
dlerjo pod woęębitnym naboęnym wliwwom ſteęa. Mjes tutymy
ęu na pſch. teę nęmęny wobydlerjo w Alexandertalu w řra-
jinje pſchi Wolęy. Woni ęu jara „infizęrowani“ ſ naboęnynt
mnyęmi. Zyrkwje a modleńje ęu drje ſawrijene, tola nę-
kaęny duchowni ſkutkuję dale. Węrijazę ſchadęuja ęo w pri-
watnyę domach. Modleńja we węny Stareje Klucęi je na-
boęne řriedęiſchęęo Nęmſkich zyleho wokręęa. Wo to dęe, ſo
kőęęny naboęny dom, kőęędu řwóęibu „dobudęemy“ a naboęny
wliw pſchewinjemy. — S tutymy roſprawami wupraja woni
ſjawnje doſcę, ſchtoę chzedęa, pſcheradęa pať teę drugeho doſcę,
mjenujęy, ſo tam, hđęę ęo ſda organiſowana zyrkej wotſtro-
njena byęć, je hiſchęęe žiwa zyrkej węrijaznyę, w kotreęę ęo
węđęa ſjednocęeni wſchitęy, lię ęu ſprawneje wole, řcheęćj-
jenjo woſtacz a řwojemu Sboęniķeę dale řluęicę we węrie a
lubojcęi. To ręta: pſchi wſchęm ſachadęenju pſcheczjwo řche-
ęćjjanſkej węrie njejęu woni ſamohli, ju pſchewinjęć a ſni-
cęicę. A runje pola Nęmęow ma wona řwojich řwęrnnyę
pſchiwijowariow. Hđęę tucęi Nęmęy tam w žuibe pſchi taj-
kim pſchęęćęhanju řcheęćjjanſkej zyrkwi řwęrnni woſtanu,
woſtanje nęmſki lud we řwojeę domiſnje a w kraju reforma-
tora Luthera teę řcheęćjjanſkej węrie řwęrnny, njech ęo pſche-
cęjwo njeę ſbęha, ſchtoękuli a ſchtoękuli chęe.

Se Serbow a ſ dalofa.

S Budnyſhina. Sa 6. a 7. februarja pſchihotuje ęo w Bu-
dnyſchinje ſa Budnyſchin a zętu dalſchu a blięſchu wokolinu
„evangelſki dęę“ . Na to budę tu dęęęa hięo pokaęane. Wu-
ſnamni evangelſny ręcęnięy budu ręcęecę. Dalſcheho podamy
poidęiſchę.

Radoſtna powęćę. Njeſnata njemjenowana woęęba je
redaktoreę „Serbſkich Nowin“ liſcęil ſe 100 hriwnami pő-
ęlała ſ próſtww, ſo by ęo tutón pjenęes na potuńſchenje řerb-
ſkich ſpęwarſkich ſ 3 na 2 hriwnje wuęil. Móęemy tohódla
wſchęm potrebnym Serbam 100 evangelſkich řerbſkich ſpę-
warſkich ſa 2 hriwnje pſchewoſtajicę. Skromnemu njemjeno-
wanemu daricęeleę na tutym męſtnje w mjenje wſchitkich,
lię ſmęja ſ toho řwoju lępſchinu, najwutrobniſchi dęaf wu-
prajamy.

Serbſka pędarſka konferenęa bę ęo, pęni kőęcę pod
wjedniſtwwm řwojeęho noweho pſchędęęny, ř. fararja Mjeťw-
Budećjanſkeho, ſeſchła pőndęelu 11. januara. Męjeſche wo waę-
nyę ju a naſche woęęny naſtupaznyę praſchenjach jednacę.
Wuſwoli řebi noweho męſtopſchędęęny, a to ř. fararja Bőęa-
Budećjanſkeho. Se ſapięowariom bu ř. wkar Wirth-Budny-
ſchinkſki. Poſtaji ęo, ſo ma ęo Serbſka pędarſka konferenęa
w pſchihodęe wotmęwacz po móęnoęći ſchtwóťk tajkich ty-
dęenjow, w kotryęę w Budnyſchinje nęmſkeje konferenęy njeje.
Po tutym řjadowanju řwojich naleęnoęćow jednacęe kon-
ferenęa wo naleęnoęćach, kotreę ęu ſdobom naleęnoęćęe na-
ſchich woęęadow, a wo wuwjedęenju wſchelakich porucęenjow
zyrkwineje wnyſchnoęćęe. Pędowanja ſa naſche njedęelſke řo-
pjeno ęo ſapięowachu; pſchi njedogaęaznyę ſapiſkach poſtaji
w pſchihodęe nęſchto cęaęa dopřęđka pſchędęęnda konferenęy,

šhto ma nutrnosc napikacz. — Wšhitzy duchowni našchij dvojorečnyh wožadow chzpli šo wo to štaracz, šo by čžitarčkow a čžitarjow našcheho njedželsteho lopjena wjazy a wjazy byl, a š nimi chzpli šo wšhitzy wožadni wo to štaracz, šo by tež š tym šcheščžijanika myšl a wera šo šylnika w ludu a tak nam wšchem njeprawachowalo to, šhtož nam nętkle a w pšchichodže najnušnišche a najšpomožnišche: šcheščžijanika wera, kotraž kručze šałożena šteji na šwojim jenicžkim njeprawalnym šałożku, kotrnyž je Ješuš Khrystuš, šchžžowanj a štanjenj.

Evangelške ranšche nutrnoscže šmeje Lipščžanski ščželaf po tuhwilnych poštajenjach 24. januara, 28. februaru a 14. męřža 1937.

S Minakata. Njedawno šwjecžesche čžejčženy štan našcheje wožadny, našch štanik Šcholta-Minakalški, šwoje 85. narodniny. Tež našche njedželste lopjenko „Pomhaj Böh“ jemu wjele šboža Božeho žohnowanja pšcheje. — Knjes Šcholta bęšche přjedawšchi wješnjanosta Minakalšesje gmejny a lęta dolho tež šobuštaw žyrkwinskeho pšhedšžejčžerstwa, kotrehož měštopšjedšžnda wón w pošlednim čžadžu bęšche. Runje tak je hižo dlęje se štanikom a dženža hišchže pšchi šwojej wňšofej štarobje šwoje šašojnišwo šwęru dopjelni, hacž runjež ma štanik w našchim čžadžu doščž džęla, wošebje š tym, dokelž ma runje kaž šararjo wjele wopikmow wupikacz ša dopočas ariškeho pothada. Budž Böh dale š nim a žohnuj jeho a jeho džęlo.

Se Eslepoho. (Žyrkwinska rosprawa.) W šašdženym lęče je šo w našchej wožadže narodžilo 153 džęči, to je 40 wjazy hacž lęto přjedny. Mjes nimi bęšchtej 2 morwonarodženej. — Wušchčžilo je šo w našchim Božim domje 138 džęči, 64 hólzow a 74 hólzow. 1935 bęšche šo 115 džęči wušchčžilo, potajkim w šašdženym lęče 23 wjazy. 8 džęči bęšche njemandželškich. — Konfirmęrowaných bu 86 džęči, 4 mjenje hacž lęto přjedny; bęšche jich 42 hómzow a 44 hólzow. — Węrowanjow bęšche w našchim Božim domje 61, to je 5 mjenje, hacž lęto přjedny. — Wumřęlo je w našchej wožadže 39 wošobow, 11 mjenje hacž lęto přjedny. Wšhitzy buch na šerchowach našcheje wožadny š žyrkwinskimi čžęščžemi pošhowani. Mjes šemrętymi bęšche: 10 ženjených mužškich, 5 ženjených žónškich, 1 wudowž, 7 wudowow, 1 nježenjeny muž, 1 mlodženz, 1 mloda hólza, 10 džęči niže lęta, 2 morwonarodženej džęčji. Najštaršcha wošoba bęšche Marja šwud. Mudrina se Eslepoho, kotraž štarobu 84 lę 1 m. 2 dnjej dozpę. — K Božemu blidu bęšche hromadže 4548 špowędných, to je 105 prož. našcheje wožadny. Mužškich bęšche 1788, žónškich 2760. 1935 bęšche 4058 špowędných, potajkim w šašdženym lęče 490 wjazy. Šserbškich špowędných bęšche 3241, to je 700 wjazy hacž lęto přjedny. Šserbškich mužškich bęšche 1252, šerbškich žónškich 1989. Němškich špowędných bęšche 1307, a to 536 mužškich a 771 žónškich. Doma wopravjených a tnych, kiž šu pšchi Božich šlužbach w domach a šchulach š Božemu blidu byli, bęšche 187 wošobow, 36 mužškich a 151 žónškich; 171 Šserbow a 16 Němzow. — Pšchi kollektach je šo šbęrało 532,71 hriwnow. K tomu pšchidže domjaza šberka ša Šnutšowne mišžionšwo š wunoškom 191 hriwnow. Dale je šo ša mišžionšwo mjes pohazanami woprowalo 150 hr., Pšchi kollektach ša našch Boži dom je šo šbęrało 343,50 hr. Wšcho hromadže je šo šbęrało 1217,21 hriwnow, to je 915,98 hr. wjazy hacž lęto přjedny. Wšhitkim daricželam wutrobny džaf! Našchemu Božemu domej šu da-

rili w šašdženym lęče: 1 Božu martru ša wołtač, 2 šlębor-naj šwęcžnikaj ša wołtač, 1 šawš ša węrowanja a konfirmadžije. Š pomožu darow ša Boži dom a kollektow ša našchu žyrtej je nam možno bylo, 2 wulkaj šwęcžnikaj šupicž, elektriške šwęcłko do draštomory a špody šhórow šajčž a wšchelake šawki ponowicž. Dale šmy mohli w šašdženym lęče tepjenje do Božeho domu šajčž, kiž šo wšhitkim šemšcherjam šara lubi a šo šara wita. Še to tepjenje š powętrom a šo šara derje ša našch Boži dom hodži. W hodownym čžadžu, hdžęž męjachmy wjele šwjatnych dnjow, šmy tute nowe tepjenje mohli derje wuprušowacz a je naž šara šwęcłeliko, tak řjenje čžopłko je pšchęzo w Božim domje bylo. — Wšhitkim, kiž šu še šwojimi darami šwoju luboščž š Božemu domej pošajali, wutrobne „Šapłacz Böh!“ Böh žohnuj dale našchu lubu wožadnu a daj, šo by šo w njej jeho šwjate kralešwo pšchęzo dale twarišo!

Bibliški pucžnik.

2. njedžela po Šjoch kralach, 17. jan.: Bješe mnje nje-možęče ničžo čžinicž. Jana 15, 5. — Jana 2, 1—11. — 1. Mójš. 50, 15—21. — Žiwjenje šy dušche mojej, Ješu, može wjekele, wšchón šo dam do ruki twojej' nętk a hacž do węcžnosčže. Ša Boha čže šwojoh' šnaju, tuž pšhed žnyšym šwęcłom praju: Ša šym twój, a ty šy mój, węcžny šlub šmój ščžiniloj. K. 371, 1.

Póndžela, 18. jan.: Še-li ta rada abo tón škutk wot čžłowjekow, dha budže šahinycz. Še-li paš wot Boha, njebudžęče wy to mőž škašycz. Šap. š. 5, 38. 39. — K. 680, 1. — Pšalm 91. — Šej. 61.

Wutera, 19. jan.: To je tón Knjes! Jana 21, 7. — K. 57, 2. — 1. Kor. 10, 14—23. — Šosua 5, 10—15.

Štrjeda, 20. jan.: Na njebęža wy šo wuštejicže; nje-možęče dha šo tež wuštačž na šnamjenja čžadžow? Mat. 16, 3. — K. 787, 1. — 1. Kor. 10, 24—33. — Šosua 6, 1—15.

Šhtwórtk, 21. jan.: Ješuš Khrystuš, hacž runje Boži šym bęšche, je wšchaf š toho, šhtož čžęřpješche, poškušchnojčž wuknył. Šebr. 5, 8. — K. 110, 3. — 1. Kor. 11, 23—34. — Šosua 6, 16—27.

Pjatt, 22. jan.: Šbožny je tón, kiž čžita a kotřž šlyšcha profetiške šłowa a šathowaju, šhtož we nich napikane je. Šjew. Jana 1. 3. — K. 252, 2. — 1. Kor. 12, 1—11. — Šosua 7, 1—9.

Šsobota, 23. jan.: O, ty małowęrnny! Čžehodla šy nje-wobštajny? Mat. 14, 31. — 1. Kor. 12, 12—31. — Šerem. 9, 22. 23. — Ach, wobhoň, špntaj, Božo, mje, mi ššerš, hacž mój pucž prawny je; po węcžnym pucžu pšchewodž mje, kiž do twojeho raja dže. K. 303, 20.

Šištowanje. Wošad ne rosprawy. Wo nje prošy našche lopjenko wšchę wožadny. Wono džę chze tola šdobom našch wožadnik byčž. Wono je porjadu w šlędowaznych čžišłach wosjemi. Šdobom tu na to pošajujemy, šo šo čžitarjo wošebje tež ša to šajimuja, šhonicž, kelko šerbškeho hišchže we wošadach, wošebje kelko šerbškich špowędných.

Ša Šept.: M. w B. — Ša Šer. "B. . . ž w B. — Ša Šištomihi: W. w B.